

Robert Lafont

Lo Decameronet



C.I.E.L. d'Oc

Centre International de l'Écrit en Langue d'Oc

3 Place Joffre, 13130 Berre L'Étang

<http://www.lpl.univ-aix.fr/ciel/>

La lampa e la fusta

La lampa primier. Gianfranco se la sentiguèt sota la man quand après una orada dau pus negre desesper dins l'escuresina pegosa, li remontèt un rai d'esperança a l'estre e se meteguèt a paupejar per reconèisser l'environa. A la forma la remeteguèt una d'aquelei de camping, botelha de metau, sota l'abatjorn lo veire que bolega. Se la devián gardar dins la despensa dau sotaterra ont l'amic s'era aprefondit, per lei cas que l'electricitat venguesse a mancar dins la bastissa granda d'en dessús. Quand aguèt l'Italian trach de sa pòcha lei broquetas e n'aguèt facha petar una, e mai aver reglat la flambada amb la seguritat de gests d'un amant de la natura en escorreguda estivenca, vegueriam coma un signe de sauvament lo lume lachós subre lo blau triganò.

Sota nosautres l'aviam. Gianfranco era davalat pus bas que la còla e sus lo marge de la tombada generala. Amòr d'aquò s'era entraucat dins lo croton ont lo desvistaviam en se clinant, esclaiat en contrajorn, afavorit de quatre metres cubs d'er disponible sota un plafon escrancat, farinós de gip e boissonós de crapier, d'aitan mai mostrós qu'avancava lo morre d'a travers una gàbia de margues d'escobas. Deguèt cotar la lampa e se desfaire metodicament deis espoussetas de borra, de crin, de bruga, de genesta e de peus de plastic, dei caissetas de cera e dei flasconàs de sabon liquid, s'eissugar lei gautas amb lo mocador e esternudar la pòussa abans de tornar metre sa cara d'òme.

Nosautres donc, pus aut jasiam en borbolhada, Ramon que se planhiá d'una nhòca dins l'esquina e Irmela que sonava sa maire bavaresa, Carlina que sortiá en soinant de l'estavaniment, Mariton la Bearnesa que diumedaunejava, Jòrdi Castellet lo Barcelonin, Yann lo Breton que bretonejava encara d'espavent, Mac l'Escocés, Carmelo d'Oronzo, l'estacat de prensa sicilian, e ieu, una camba sota Yann, una man sota Mariton, lo nas contra l'anca de Carlina, que me desfasiáu de l'avesinança en la fasent gemir e protestar. Totei tant engipats coma Gianfranco. La lutz de la lampa nos dessenhava per tròç dins lo negre, trevas blancassas chapotadas esparpalhadas. Se coneissiam a la votz mai qu'a la semblança. Se compteriam, çò que nos faguèt avisar que mancava un òme. Jòrdi diguèt que dins lo vertige de la casuda aviá sentit i escapar la man de son collega andalós Pablo, ara de segur aclapat sota lo molon de peiras, de bricas e de malonets que termejava nòstre asil fortunat.

Estrechon, lo recapte. I auriam pas cauput drechs, lei nòu qu'en mai de Gianfranco eriam sauves. Ni mai, au fons, Jòrdi se i seriá pas tengut sus sei genolhs. Cauguèt lo tirar per leis espatlas e s'esquichar per l'assetar entre nosautres, dins l'idea qu'alenesse un pauc mai ample. Pasmens, sauvats qu'eriam. Establits au mofle ò quasi sus un expandidor de coissins e de divans. Protegits per la resisténcia d'una fusta enòrma. La fusta, l'agacheriam que la badaviam. de reconeissença. Se demandèt a Gianfranco la